

Mál nr. 352/2010

**M
og
váttryggingafélagið X v/ ábyrgðarliðs húseigendatryggingar.**

Ágreiningur um bótaskyldu vegna tjóns af völdum leka í fjöleignarhúsi.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 5.11.2010, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. .2010, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Þann 21.7.2010 mun vatnsleki hafa komið upp í íbúð M á jarðhæð í fjórþýlishúsi. Skemmdir urðu á íbúð M, m.a. á parketi. Óumdeilt virðist að tjónið megi rekja til bilunar í sameiginlegri lögn við ofn á jarðhæð og að húsfélagið, þ.e. allir íbúðaeigendur í umræddri húseign, beri ábyrgð á tjóninu samkvæmt ákvæðum laga um fjöleignarhús nr. 26/1994. A, eigandi einnar íbúðarinnar, hafði í gildi húseigendatryggingu vegna eignarhluta síns hjá váttryggingafélaginu X. Aðrar tvær íbúðir voru váttryggðar hjá öðru váttryggingafélagi, Y. Y hefur bætt M tjónið sem varð á íbúð hans að því marki sem eigendur þessara tveggja íbúða báru ábyrgð á tjóninu. Voru bætur greiddar úr ábyrgðarlið þeirra fasteignatrygginga sem íbúðaeigendurnir höfðu keypt hjá Y.

M hefur einnig krafist bóta úr húseigendatryggingu þeirri sem A hafði hjá X sem samsvaraði ábyrgð A í tjóninu. X hefur viðurkennt að bótaskylda sé til staðar úr húseigendatryggingu A í samræmi við eignarhluta hans í húsinu. Kveðst félagið gera upp við sinn váttryggingartaka líkt og skilmálar félagsins gera ráð fyrir. Það fái ekki séð að M hafi neina hagsmuni af því að skjóta málinu til úrskurðarnefndar þar sem hann sé hvorki váttryggingartaki né váttryggður. Ekki sé rökstutt í málskoti hvaða hagsmuni M hafi „af niðurstöðu félagsins í máli aðila sem er honum ótengdur.“ Gerir X kröfu um að málinu sé vísað frá úrskurðarnefnd, sbr. e. lið 4. gr. samþykktanna fyrir nefndina.

Álit.

Samkvæmt e. lið 4. samþykktanna fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sbr. auglýsingu nr. 1090/2005, fjallar nefndin ekki um mál, sem er það óljóst, illa upplýst eða krafa aðila svo óskýr að það sé ekki tækt til úrskurðar. Ef svo háttar ber að vísa málinu frá, sbr. 3. mgr. 3. gr. samþykktanna. Samkvæmt 1. mgr. 3. gr. samþykktanna úrskurðar nefndin um ágreining varðandi bótaskyldu, þ.m.t. sök og sakarskiptingu, milli málskotsaðila og váttryggingafélags, sem starfsleyfi hefur hér á landi. Jafnframt úrskurðar nefndin um ágreining sem varðar ákvæði laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga. Þá segir í 1. mgr. 5. gr. samþykktanna að sá aðili sem skýtur máli til nefndarinnar nefnist málskotsaðili og málskotsaðili geti verið váttryggingartaki, váttryggður, þar á meðal meðváttryggður, réttthafi bóta, tjónþoli og hver annar er telur sig eiga rétt til bóta úr váttryggingu eða á annarra hagsmuna að gæta vegna váttryggingarsamnings samkvæmt lögum um váttryggingarsamninga, enda sé fullnægt skilyrðum 1. mgr. 3. gr. um að málskotið heyri undir starfssvið nefndarinnar.

Telja má víst samkvæmt gögnum málsins að M krefst bóta úr ábyrgðartryggingarlið húseigendatryggingar A hjá X. Hefur M stöðu tjónþola gagnvart X og ekki verður um villst að ágreiningur er milli M og X um greiðslu bóta úr váttryggingunni. Með vísan til ákvæða 1. mgr. 5. gr., sbr. 1. mgr. 3. gr. samþykktanna verður málinu ekki vísað frá fyrir það eitt að M teljist hvorki vera váttryggingartaki eða váttryggður.

Ekki hafa verið lagðir fram í málinu þeir vátryggingarskilmálar sem gilda um húseigendatryggingu þá sem A hafði í gildi hjá X. Þá hefur X ekki vísað til tiltekinna ákvæða í skilmálunum þegar það hyggst gera tjónið upp við sinn vátryggingartaka, þ.e. A, líkt og skilmálarnir gera ráð fyrir. Þá telst málið telst nægilega upplýst þannig að taka megí afstöðu til réttarstöðu M gagnvart X. Að framangreindu virtu eru ekki efni til að vísa málinu frá.

Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni hefur X viðurkennt bótaskyldu vegna þess tjóns sem M hefur orðið fyrir og hann krefst að X bæti sér. X kveðst hins vegar ætla að gera tjónið upp við A sem sinn vátryggingartaka. M á skaðabótakröfu á hendur A og öðrum sameigendum húseignarinnar, sbr. 3. tölulið 52. gr., sbr. 51. gr. laga nr. 26/1994. Samkvæmt fyrri málslið 1. mgr. 44. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga getur M krafist bóta beint frá X. Þessi lagaregla er ófrávíkjanleg, sbr. 1. mgr. 46. gr. sbr. 2. mgr. 3. gr. vsl. Á M því rétt til að fá tjón sitt úr hendi X nema að því marki sem eigin áhætta A takmarkar greiðsluskilyldu X, X geti haft uppi mótbárur gagnvart X vegna háttsemi vátryggðs áður en vátryggingaratburður varð, sbr. síðari málslið 4. mgr. 44. gr. vsl., eða X geti skuldajafnað iðgjaldi vegna þess vátryggingarsamnings sem ábyrgðartryggingin telst vera hluti af, sbr. 2. mgr. 49. gr. vsl. X hefur ekki borið því við að réttur M til bóta úr ábyrgðartryggingu A takmarkist eða sé ekki fyrir hendi af þessum ástæðum. Verður því að telja að M eigi rétt til að fá tjón sitt bætt úr ábyrgðartryggingunni.

Niðurstaða.

Máli þessu er ekki vísað frá úrskurðarnefnd. M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá X.

Reykjavík, 21. desember 2010.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.